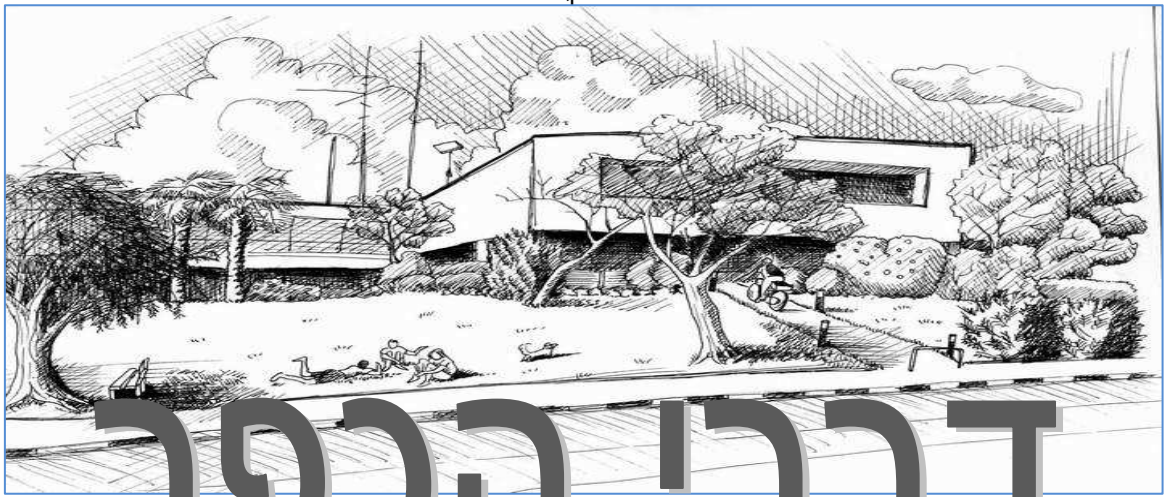

דברי הכפר

הַיִּיקוֹ

התנים חגים
סביב זקני העדר
ומייללים.

ג'ורג' נאי

גיליון מס. 2319 * כ"ט באב תשע"ב * 17 באוגוסט 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

23/8	דין ירון (נכד מרכס) יובל דדוש	19/8	אסף סולומון שרון גולדברג עדי פרנק
24/8	ערן פרימוסט אייל גולן (נכד) הדסה ניימרק-היין (נכדה)	20/8	דניאלה שיבי סער נצר (נכד ש. חצור) אריאל נווה (נכד בן-יהודה) ניתאי קורן עדי נצר (נינה – ש. חצור)
25/8	סהר קורן רומי ירון (נכדה מרכס) דגלס דניאל קופ (נכד הרט, בן-אבי)	21/8	שי עמר
		22/8	ראובן גוטר בן ליפשיץ עידו גרשמן אסף ליפשיץ (נכד)

מזל-טוב!

ימי נשואין

19/8	דינה ומרדכי ברור אביגיל ואמנון שושני
20/8	ציונה ושבי מזרחי קטי וחגי פרנקו יגיל ואורטל אורן
22/8	בתיה וברוס ויטהם יפעת ושלמה ויסבקר דרור ודייל קולינס

פירורים של שמאל...

שלוש תהיות קרוב לוודאי עולות לאחר קריאת הכותרת:

- א. האם הפוליטיקה טיפוסית גם לתוך הפירורים ב"דברי הכפר"?
 - ב. האם השהות הממושכת בשמש פגעה בראשו הפגוע ממילא של כותב שורות אלה, שיבשה את דעתו, וגרמה לו לחזור בתשובה...
 - ג. האם ומתי ישראל תתקוף באירן? לא סתם...
- ובכן לא הייתי ממליץ לשים כסף על אף אחת מהתשובות, כי הסיבה הפשוטה לכותרת היא שהיום ה- 13/8/12 הוא יום השמאליים (איטרי יד ימין) הבינלאומי... כלכך גלמודים ובודדים השמאלנים (שמאליים) הללו עד שהכריזו על יום מיוחד עבורם בלבד... ואיך זה קשור לעינינו? לימים לאחר שנפצתי וידי השמאלית הפסיקה לתפקד, הייתי צריך להסביר ולשכנע את ועדות הרפואיות השונות של הביטוח הלאומי, שיד שמאל שלי היא היד הדומיננטית, והם שאלו אז איך זה שאתה כותב בימין? לא יודע כמה שיכנעו אותם ההסברים שלי שבציעורתי הכריחו אותי לעבור ולכתוב בימים כי להיות שמאלי (שמאלני) נחשב כ"דפקט". מאז כתב היד שלי איום ונורא (תודה בשמי ובשם כול מי שקורא את דבריי, לאלוהי מעבדי התמלילים...) התברר לי שלא הייתי היחיד שנהגו בו כך וזו הייתה הדעה וההתנהגות הרווחת בארץ וכנראה גם בעולם. חוץ מזה מאז אני ימני תודה לאל והכול בסדר...

לאחר ה"וידוי" האישי הקצרצר, עוד נקודת מבט אישית מאוד. בתחילת שבוע שעבר הבאנו למנוחות את **איירן שיין ז"ל**. מלבד היותה שכנה קרובה ואמא של רמה חברתינו, את **איירן** ראיתי דרך גינת החמד הקטנה שתמיד טיפחה בכניסה לביתה, והייתי תמיד שמח למלא את בקשתה ולהביא לה צמחי עונה: פטנוניות, ציניות, דליות, כדי שתוכל לשתול בגינה ולהוסיף לה צבע. את הצמחים שהבאתי בפעם האחרונה, שתל כבר **נועם** שהיה בביקור אצלה כי היא כבר התקשתה לעשות זאת בעצמה. אולי זה רק הדימיון שלי, אבל יכולתי להישבע שהגינה נראתה בעיני כמי שצבעה דהה כאשר חזרתי מההלוויה, יהי זכרה ברוך.

ונחזור לשיגרה: גם שבוע ה"מחנן" המסורתי הגיע לסיומו. החקלאים נלחמו בעוז נגד התאגידים הגדולים ויכלו להם! מלבד העובדה שבאים במיוחד להשתתף במחנן בני הדור השני והשלישי מהארץ ומהעולם, שכבר ביום הראשון, חלק מהילדים - גם הגדולים - כבר איבדו את קולם מרוב שירת "אדום אדום המלפפון" ושות', אבל בעיקר להעלות על נס את פעילותם האינטנסיבית של החבר'ה הבוגרים, מכיתה ז' ועד חיילים ויוצאי צבא, שבמשך שבועיים לוקחים אחריות, קמים ב-5.30 בבוקר בלי תירוצים ועובדים ופועלים כדי שהכול "יתקתק" כמו שעון. אנו כהורים, רואים זאת כשיאה של הפעילות החינוכית הערכית. ומודים כול שנה מחדש לכול מי שנותן יד והרבה יותר מזה להמשך המסורת הנפלאה הזו. לא ניכנס לשמות כדי לא לשכוח חלילה מי מבין הרבים והטובים. בכול אופן כהכרת תודה והערכה של מערכת החינוך, נלקחו כול החבר'ה לארוחת הפתעה ב... טובא אצל **יחיא**, לרוחה מזרחית אוטנטית על האש כולל בקלאווות לקינוח. החבר'ה

מוסרים שהיה טעים ואף אחד לא חזר רעב (אולי חוץ מליהי שלנו), שהיה חסר לה בארוחה קצת פסטה...

שוב תודה לכולם ולהתראות במחנן 2013 .

ועכשיו לאחר שהתפנו מהחובות המקומיים, יכולים החבר'ה לצאת לשליחות הלאומית שלהם במסגרת שנת השירות שכבר בימים הקרובים, יוצא **מאור רובינוב** לקיבוץ סמר שבדרום הרחוק. **מיה טנא** תגיע ללוד במסגרת פרוייקט "איילים" לעבודה עם נוער ושיקום ופיתוח הפריפריה. **דוסי** שהוא הרי **הדס וייסבקר** יגיע לקיבוץ בחן, כדי לעבוד שם בפנימיית טוקייב לנוער בסיכון. **לפיד בר-דוד** לקח פסק זמן קצרצר משנת השירות שהוא התחיל במגדל העמק, והתייצב לפתיחה החגיגית של המחנן. באותו זמן ממש, עלו על מדים **יוחאי ג'קסון דן הרמץ**, ו**סרה קורן**, שאגב עבר בהצלחה את הגיבוש והתקבל לפלס"ר הצנחנים. כבוד! שיהיה לכולם בהצלחה וחזרו הבייתה בשלום.

כנראה שלעולם לא מאוחר לשנת שירות. **עומר נוי** הגיע עד למלאווי שבמזרח אפריקה לכפר קטן, שם הוא עובד ועוזר עם נוער וילדים בעלי מוגבלויות. כל הכבוד! אני בטוח שהתקופה הזו תעניק גם ל**עומר** שיעור ענק להמשך החיים.

ותגידו מזל טוב כפול ל**שחק מלינה**, הבחור חגג 18 קייצים ובאותו יום גם קיבל רישיון נהיגה. שיהיה במזל טוב ובזהירות בדרכים. אגב תספורת "המרינס" שעל ראשו אינה מבשרת על גיוס קרוב, אלא על "עיצוב" יתר בידי הספר העולה **שון כרמי**...אגב את האירועים הוא חגג בכניסה "רשמית" ראשונה לפאב...

משפחת **עמר** הבוגרת חזרה בשעה טובה מלונדון. גם הם לא זכו במדליות, אך הרוויחו הרבה שעות של נחת עם הנכדים ועם מרב ואנדי. אומרים שגם התה שם לא רע... ברוכים השבים.

אחרי 5 ימים אינטינסביים עם התאומים של הבת **איילת**, הבינה **שריטה סינה** שהיא צריכה חופש... ואכן היא **ומל** יוצאים לשלושה שבועות להונגריה, במהלכם היא גם תשתתף בסימפוזיון בנושא קרמיקה. באותו הזמן ממש היא תחליף בתים עם משפחה של בחורה שהייתה כאן בעבר מתנדבת (נא להתנהג בהתאם...) כמה אנרגיה... שיהיה בכיף. דרך אגב אומרים שהפפריקה שם לא רעה בכלל..

גם פסטיבל המחולות של כרמיאל, הסתיים והותיר אלפים רבים של מחוללים נוטפי זיעה, עייפים אך מרוצים. וממתינים בקוצר רוח עד להזדמנות הבאה לפצוח בצעד תימני ובהורה סוערת. מלבד ההרקדות היו שם במות בידור, הופעות גלגליות ועוד ועוד. זה ממש קרוב אלינו והרבה מהפעילויות הן בחינם ללא תשלום. מי שלא היה כנראה הפסיד אבל תמיד יש את שנה הבאה.

ילדי התלתונים כבר עובדים במרץ, בחזרות על הצגת סיום הקיץ ואומרים שהשנה תגיע **דורוטי** ושער חבריה מהקוסם מארץ עוץ לבקר. יהיה כיף לא כדאי להחמיץ.

במהלך השבועות האחרונים נערך מחקר קטן שבו הנשאלים מתבקשים לענות על מה טוב לגור בפריפריה בכלל ובגליל בפרט. **דינה ברור** מרכזת את טפסי השאלון וניתן לקבל אצלה הסברים נוספים,

האולימפיאדה הסתיימה, אבל עונת הכדורגל נפתחת... יש!

סוף אוגוסט כבר בפתח ונראה שהימים החמים עומדים להישאר איתנו גם הלאה. זכרו שבסוף כול יום מזגן, מגיע חשבון חשמל...

גם סוף חודש הראמדאן מגיע השבוע. ימי סוף החג המוסלמי מביאים הקלה גדולה על הכבישים. רבה פחות משאיות ופקקי תנועה בדרך. הרבה פחות נהגים רעבים ותשושים מיום הצום, הממהרים הבייתה ומן הסתם לא במלוא העירנות ... מצד שני זה לא הזמן הטוב ביותר להיות כבש... שאלו פעם איש חכם האם יש סיכוי להגשמת דברי הנביא - "וגר זאב עם כבש" ? הוא השיב : "אין בעיה בקלי קלות, רק צריך להחליף מידי יום את הכבש..."

שיהיה למי שחוגג חג שמח ושלווה על ישראל.

זהו זה להפעם. תהיו טובים ואם לא קשה וכו'... שבת שלום ושבוע טוב! שיעבור לכם הכול ממול. בריאות לכול החולים והמחלימים.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רזנקרנץ

ד ע ז ד ע !

"ההנהלה מוקיעה" בעקבות מספר מקרים בהם קיבלו בעלי תפקידים
מכתבים ביקורתיים על תפקודם בעילום שם.
באמת לא יפה.

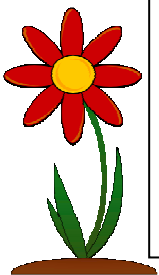
כמה היו? שלושה? ארבעה? או שמא זאת תופעה?

כי אם זאת תופעה, הייתי מציע להנהלה לשאול למה זה קורה.
למה חברים חוששים מלחתום על מכתב ביקורת ומה זה באמת אומר
על מקבלי המכתבים????

טומי

מזל טוב לארז מירב
לנישואי אימו
יעל מירב עם עמוס ברין (קיבוץ דפנה)
מזל טוב לזוג הנשוי ורוב נחת
לכל המשפחה המורחבת

נזכור

א	באלול תשמ"ח	14.8.88	ברני דוב מרכס
ז	באלול תשס"ד	24.08.04	אנט מעין
ח	באלול תשמ"ז	2.9.87	שרון ליפא

סיבה הגיונית לקיום

תמיר שפרונג בוודאי נהנה מהספורט על הבוקר, שאולה ודורית מקפצות בהפסקה, דויד אלמן סופר עליות וירידות כמה פעמים ביום. אולי, אם הייתה אפילו בריכה עם דגים בשלל צבעים מתחת, זה גם היה מזכיר גשר יפני קטן.

אבל למה? למה יש את המדרגות עם המעקים הירוקים מול משרד הגזברות והנה"ח, ולא ממשיך שם סתם שביל, בו ילדים ואמהות יצעדו, אופניים יסעו וקלנועיות יעברו? למה לא פשוט להשטיח את המדרגות האלו לדרך זורמת?

בינתיים אעבור על אופניי בעיקוף, צמוד, או על הכביש, לאסוף את ה"דבריי" כול סופ"ש כהרגלי.

ארניו (בועז) נאי

בועז שלום,

תסלח לי שעדיין אני קורה לך בועז ולא ארניו, אבל תשאל כמה אנשים בכפר הנשיא, שבמהלך השנים שינו את שמם וכמה דם הקיזו. זה תהליך ארוך ומיגע. צריך סבלנות.

לשאלתך. הקורה המדוברת, זו קורה קונסטרוקטיבית המקשרת בין עמודי הבניין. היא נבנתה בשנות השישים המוקדמות כאשר הוקם הבניין. גובה הקורה הוא מטר, כאשר רואים רק את החלק העליון שלה. בשלב מסוים (כאשר כולנו התבגרנו) החליטו לסדר מדרגות כדי להקל על אנשים לעבור את הקיר.

לפני מספר שנים הביאו קונסטרוקטור כדי לתת חוות דעת לקורה זו. תשובתו החד משמעית הייתה שאסור לגעת בקורה.

לצערי תצטרך להמשיך לעקוף את הבניין כדי לקחת את דברי הכפר ואת העיתון בכל סוף שבוע. ראה את הצד החיובי בדבר, כולנו משפרים את הכושר שלנו בגלל קורה זו.

שבת שלום

אורי שובל

לשמור על כבוד הוותיקים מגרעין ה' בכפר הנשיא

גרעין ה' הם וותיקים !

קראתי את הצעת נורית וצביה מ"דברי" של שבוע שעבר בנוגע לשיוך דירות, ולא יכולתי שלא לתהות האם זה בסדר/מוסרי לתבוע את כבודו של אדם אחד ובו בזמן לרמוס את כבודו של האחר ???

אני מכיר את נורית וצביה וגם מודע לדברים הנפלאים שהן עושות עם שכבת גיל הזהב, כך שברור לי שלא הייתה כאן כוונה רעה. אך מבלי לשים לב (אני מקווה) בכותרת של ההצעה שלהם הם דרשו לשמור על כבוד הוותיקים ובתוך ההצעה עצמה, הם בעצמם פגעו בכבוד הוותיקים.

הם מציעים שכל חבר שצבר 60 שנה או יותר יהיה פטור לחלוטין מתשלום. לא צריך להיות גאון מתמטי, כדי להבין, שזה שם את חברי גרעין ה' מחוץ להסדר הזה (מי שבכל זאת קשה לו לעשות את החשבון אז חברים מגרעין ה' צברו "רק" כ-55 שנות וותק).

אני לא רואה את עצמי כנציג "הבנים של" או בוודאי לא כנציג גרעין ה', למרבה השמחה הם עדיין איתנו ויכולים לדבר בשם עצמם. יחד עם זאת אני כן יכול לציין שלאורך כל שנותיי בכפר הנשיא, שמעתי מיליון פעם את כל סיפורי התור, שהתחיל ב"הופכי האבנים ממנסורה" ונעצר לפני שהגיע לחברה הצעירים מגרעין ה'.

די יש לשים לזה סוף, אפילו הבנים של החברה מגרעין ה' כבר לא כל כך צעירים..... (וגם שרה דבולט לא ☺) אחרי 64 שנה שכפר הנשיא קיים, הגיע הזמן להכיר בכך שהוותק והכבוד והתרומה לשוב הזה לא נעצר במנסורה.

ועוד פיסקה קצרה אחת בנושא שיוך דירות וכבוד. אין ספק שנושא השיוך דירות הוא מורכב.

כל חבר רואה את התמונה ממבט עיניו הסובייקטיבית ועם תובנת המוסר שבעיניו היא המוסרית ביותר, או ההיגיון שבעיניו הוא ההגיוני ביותר.

יצא לי לשבת בצוות שמשום מה כבר קבל את השם "צוות תמיר", מדובר בצוות רחב, שהיו בו מגוון רחב של חברים וניהל אותו אהרון ארז שהוא מגשר במקצועו.

ישבו שם וותיקים (גם ממנסורה וגם מגרעין ה') היו שם זמי, ציפורה, אלק, קולין, ג'יסון, תמר וו, שמחה ארנולד. ויישבו שם בנים של וותיקים כמו אורי אדלשטיין, תמיר שפרונג ומעיין פלמה וגילי ושרית ורענן טנא וגם חברים שאינם בנים של, כמו רוי בוסקילה ואורי שובל ושלמה ועירית ואפילו היה שם יואב עדר

שתרם את המבט של בנים שאינם גרים בכפר הנשיא (ולא במקרה הוא גם בן של וותיקים).

הקבוצה הזו לא התיימרה להיות מייצגת, גם אם בפועל היא החילה מדגם די מייצג, דבר אחד בטוח, אי אפשר להאשים את הקבוצה הזו בחוסר כבוד לוותיקים.

אני אשמח לדבר עם כל מי שירצה לגבי דעתי בנושא מורכב זה, אך לא כאן המקום,

בכבוד רב,
גילי קולינס

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

ללא מילים

איראן איראן איראן איראן איראן

בכול מקום, גודל, צורה או זמן

דבר אחד בטוח: בכול מקרה יהיה באלאגן.

המצב חמור, המצב לא ברור, המצב מסוכן!

מפטפט עצמו לדעת כול ידען או פרשן.

"בסוף כול משפט בעברית יושב ערבי עם נרגילה"

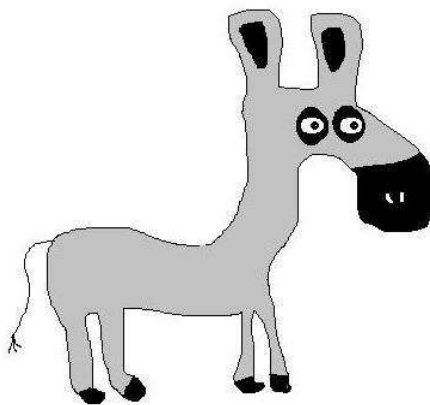
כתב ולא פירש מאיר אריאל

בראש כול קנאי איראני מוסלמי נשיא או אייטולה

מתרוצץ בלי תירוצים הרעיון להשמדת ישראל

דבר נוסף בטוח ואת זה אפילו חמורים יודעים:

רק אנחנו נישאר ללקק את הפצעים...

אבי

ראיון עם ביני יודאיקין, נציג וועדת בנים

הרבה נאמר ונכתב בחדשים האחרונים בנושא בני המשק הצעירים, אלה שנמצאים מתחת למטרייה של וועדת בנים. בעיקר נאמרו דברים בגלל המצוקה של דיור לבנים אלה. בכל מה שנאמר ומה שנכתב, הציבור לא שמע את דבריה של הוועדה.

ביני יודאיקין, הצטרף לאחרונה לוועדת בנים, ונכנס במרץ לעשייה בתחום חשוב זה. כשביקשתי לראיין אותו הוא התנה את הסכמתו בכך שמרכזת הוועדה תהיה שותפה, או בפועל או בהסכמה, לראיון. ביני חזר וציין את העבודה המצוינת שרונית עושה כמרכזת הוועדה. מכיוון שהראיון התקיים בשעות שרונית הייתה עסוקה בעבודת הקודש שלה בחינוך, היא הסכימה והסמיכה את ביני לדבר בשם הוועדה.

זה בעצם לא היה ראיון. ביני התכונן, הכין לעצמו רשימות, הציג את הדברים בצורה בהירה ומסודרת, תוך ראייה רחבה של צרכי המערכת כולה. וכך לא רק שהשאלות שרציתי לשאול נענו, במהלך הדברים, אלא שביני אף הרחיב את היריעה, ונתן סקירה רחבה ומעניינת.

אני מקווה שהדברים ימצאו עניין גם בקרב הקוראים.

תמר וולפין

ומכאן רשות הדיבור לביני:

נקודת המוצא שלי להסתכלות על עניין הבנים מאז שנכנסתי לוועדה לפני כחודשיים, היא שמדובר בקבוצה מאד מאד איכותית. אנשים יודעים את זה, אבל כשאתה עוסק בזה, פתאום אתה מרגיש עד כמה הם איכותיים. אפשר לתת לזה פרשנות שמדובר בתוצר של השינוי שחל בקיבוץ בעשרים השנים האחרונות, הנוער כבר לא יוצא לחדרים, יש כאן מאמן כושר, רן, והחברה מתאמנים אצלו, ופתאום אתה רואה גידול במספר החבר'ה שמתגייסים, ויוצאים ליחידות מובחרות, ועוברים קורס קצינים. יש וגידול ביוזמות של החבר'ה הצעירים. אתה רואה פתאום הרבה מאד עשייה: מסיבות של משק הילדים, חג המשק האחרון, ההובלה של המחנן, והרבה מאד עשייה מאד איכותית. בעיניי זה מאד ממלא בגאווה אבל גם מדגיש את הצורך שלנו להלחם על החבר'ה האלה. זאת נקודת מוצא שמאד חודדה לי בחודשיים האחרונים.

וועדת בנים מתמודדת עם כמה נושאים בתקופה האחרונה:

בתוך הקבוצה הזאת של בוגרי י"ב ועד גיל 30 מתגבשת קבוצה שדוחפת, ואני משתדל לעבוד מולם, וגם לתת יותר משמעות לקבוצה הזאת. זה מאפשר לוועדה לא רק להיות זאת שמטפלת בבעיות החומריות שלהם, אלא גם זו שתומכת בתכנים, שהם יוזמים, לנסות ליצור משהו שהוא יותר משמעותי מהשאלה אם יש לי או אין לי חדר, אם יש לי או אין לי מיטה. בעיניי זה המקום שבו הוועדה צריכה להיות, וגם הצעירים עצמם מבטאים את זה.

לראשונה, כמו בכל הקיבוץ, יש בקבוצה הזאת נקלטים מסטטוטים שונים, ויש צורך לעדכן כל מיני חוקים כך שכל הקבוצה הזאת תהיה אחידה מבחינת זכויות ותחששות. זה דבר שעולה. היכן שאיתרנו חוקים כאלה, הדבר כבר סודר, אבל צריך לעשות את זה גם מול ההנהלה.

יש צורך ליצור תקשורת טובה יותר בין הקיבוץ לבין הבנים. הייתה תקופה ארוכה שלחבר'ה הייתה תחושה של חוסר תקשורת מול גורמים בקיבוץ. ברגע שיש תקשורת פתאום נוצרת הרגשה, שגם אם יש בעיות, הן ניתנות לפתרון. במסגרת זאת הייתה יוזמה של הורים ושל חלק מהצעירים והתקיימה לפני שבוע שיחה עם ברוך, שהייתה מאד חיובית. אמנם היו כאלה שאולי לא הבינו את הדברים עד הסוף, אבל הרוב חשבו שהייתה פגישה טובה.

בשיחה הזאת עלו שתי מצוקות עיקריות: האחת עניין החדרים והשנייה בעיית התעסוקה. כל מי שגר בגליל יודע שיש בעיה בנושא התעסוקה. אמנם אנחנו איננו יכולים לפתור את המצוקות של איזור הפריפריה, אבל כפר הנשיא בפירוש יכול לעזור לגבי כפר הנשיא. ביקשנו מהצעירים לבוא עם הצעות שיכולות לעזור להם להיקלט בעבודה. ברוך לקח את זה בשתי ידיים.

זאת גם הזדמנות לפנות לאנשים בקיבוץ, - אם אתם מזהים אפשרויות של תעסוקה, לחבר'ה הצעירים ליידע אותנו ואותם.

זה יכול להיות למשל בחינוך, יצירת משרות מלאות על ידי איחוד של חצאי משרות. חצי משרה אינה מאפשרת להתפרנס, אבל אם אפשר רצוי ליצור משרות מלאות. או למשל, כשהקיבוץ מגדיר תפקיד לאיוש, לדאוג שהגדרת התפקיד תהיה כזאת שתאפשר למשוכרים טריים לקבל את המענק של "עבודה מועדפת". בקבלת עובדים, אם יש שני מועמדים שווים, להעדיף בן משק. אם מודעים לעניין אפשר לעשות הרבה לעודד תעסוקה. כמובן שצריכה להיות מחויבות להישאר תקופה ארוכה יותר, על מנת לקבל מקום עבודה מסוים. אולי יש גם אפשרות לסייע עם שכר לימוד לסטודנטים כנגד התחייבות למשך זמן. אלה דברים שלא עולים כלום או עולים מעט ומרוויחים מהם הרבה.

ומכאן אנחנו מגיעים לנקודה הבוערת עניין החדרים (ופה אני רוצה לאמר שחלק מהדברים מתגלגלים תוך כדי תנועה, ועדיין לא כל חברי הוועדה מודעים, וחלק מהדברים הם על דעתי בלבד):

ברקע לדברים, במשך תקופה ארוכה היה "סטטוס קוו" כזה, שהיו 58 חדרים ועם זה וועדת בנים הסתדרה. כשהיה עודף בחדרים הם הושכרו ונכנס כסף לוועדה. אך רוב הזמן הוועדה בגרעון תקציבי. לכפר הנשיא יש מחסור במשאבים, והרבה פעמים אני מדגיש את זה לצעירים, כי כשהם עסוקים במצוקות שלהם, הם לא כל כך רואים את המצוקות של הקיבוץ, וכשאני מדבר עמם אני מנסה להראות להם את הקושי של כפר הנשיא, את כל התמונה, כדי שבינו מאין נובעות ההחלטות. לכפר הנשיא יש מצוקה של משאבים והקיבוץ מחפש לממש משאבים בצורה מיטבית. הצורך של כפר הנשיא בגידול דמוגרפי אומר שכפר הנשיא רוצה לקלוט משפחות צעירות, יחד עם זאת כפר הנשיא מאד רוצה שהבנים יישארו וייקלטו כאן. אלה הן נקודות מוצא בסיסיות.

במקביל קיימים כמה תהליכים:

ראשית יש בלייה של החדרים. החדרים במצב מבזה, כמו הרבה בתים אחרים בקיבוץ. הבתים ישנים, וכל שקל שמשקיעים בהם הוא שקל מבזבז, אין טעם להשקיע בהרבה מהם כי הם מתפוררים. למרות זאת, באין פתרון מיד, בטווח הקצר עדיין משקיעים בהם כדי לתחזק אותם, אבל אם מסתכלים על זה בצורה מערכתית זהו בזבז של כסף.

על מנת להתמודד עם הצורך הדמוגרפי, והצורך במשאבים, עברה ההחלטה לקלוט חברים בעצמאות כלכלית, שלוותה במכירת מגרשים. באותה החלטה לא הוחלט לממש נכסים שבשימוש ובנים אבל ברקע הדברים הוועדה לגידול דמוגרפי אמרה שאם מוכרים נכסים שהם בשימוש וועדת בנים, הקיבוץ ימצא להם חלופות. בפועל, תחת האילוצים של היומיום, בין הנכסים שנמכרו היו גם נכסים בשימוש וועדת בנים בלא שניתנה חלופה.

בתוך זה יש השנה שנתון גדול, יחסית, של 15 חבר'ה שסיימו י"ב ונקלטו תחת מסגרת הוועדה. בעקבות תהליכים אלו נוצר מצב שיש מחסור בחדרים.

מה עושים?

בשיחה עם ברוך לפני שבוע הייתה אמירה ברורה שכפר הנשיא עומד מאחורי המחויבות שלו לספק חדרים לבנים. עוד לפני כן הייתה דרישה מוועדת בנים למפות את השימוש האמיתי בחדרים שברשותה, לראות כמה חדרים בתפוסה מלאה, ולנסות ליעל את השימוש. זאת הייתה דרישה לגיטימית ונכונה. פרק הזמן שבו נלמד הנושא היה דרוש לפני שניגשים לפתרונות המצב. במקביל הובאו המלצות בעניין זה מטעם הפורום שהרולד יזם בזמנו. עכשיו כשמובן שיש תפוסה מלאה, ובאמת יש מחסור, גם לאחר שביקשנו מאנשים שלא באמת עשו שימוש בחדרים, לוותר עליהם, והיו כאלה שוותרו עליהם, לטובת מגורים אצל הוריהם. עכשיו לאחר התהליך של ההתייעלות, מתחיל הפרק של מענה. חלק במהלך מידי, וחלק במהלך ארוך טווח. יש עכשיו בדיקה של מספר בניינים בקיבוץ שניתן בעלות נמוכה ובמהירות גבוהה להפוך אותם לחדרי מגורים, כדי להשלים את החוסר (מתוך 58 החדרים שהיו לוועדה, שניים ירדו כי היו במצב כל כך גרוע. עוד ארבעה ירדו לטובת בנייה של שתי משפחות, ובהמשך הדרך יהיו עוד כמה יחידות שיעברו לחברים חדשים בעצמאות כלכלית). כך שצריך לתת מענה לחוסר הזה, ועובדים על מספר פתרונות לכך. כרגע, יש עוד כמחצית מבוגרי י"ב שאין להם חדרים, ויש התחייבות של הקיבוץ לחברים בעצמאות כלכלית לפנות דירות עבורם, כך שהצורך למענה הוא דחוף.

על התפר בין הטווח הקצר לטווח הארוך בא עניין ההתנהלות של הבנים בנוגע לחדרים. וועדת בנים נשארה "שמורה" של הקיבוץ הישן, ואת זה אני אומר במובן הרע. יש היום מצב שהבנים זכאים לחדרים, ובזה זה נגמר, הם לא מחויבים לשום דבר בתמורה. זה דומה למצב החלב בכפר-הנשיא לפני שהתחילו לשלם עבורו: הייתה צריכה עודפת של עשרות אחוזים. ברגע שלאנשים יש מחויבות מול מה שהם מקבלים, הדברים מקבלים את הפרופורציות הנכונות. ולכן יש כאן צורך ליצור מצב שלא מקבלים חדרים סתם כך, כי "מגיע להם". את קבוצת הבנים יש לחלק לכמה שכבות: חיילים וש"שנים צריכים לקבל את החדרים בחינם, כפי שהדבר

קורה גם היום, רק להחתים על מסמך מול הוועדה על מחיבותם לשמור על החדרים ועל מערכת חוקים לחדרים. גם מחוץ לקיבוץ, חייל, ההורים שלו דואגים לו לחדר בבית. הוא אינו עצמאי ומתפרנס כי הוא מחויב על פי חוקי המדינה לשרת, ואנחנו כקהילה מחויבים לתמוך בהם ולתת להם חדרים. הייתה הצעה להכניס שניים בחדר, בעינינו כוועדה, אין מקום לזה. אולי כרגע, באופן זמני, כשיש מצוקה אמיתית, יכולים "בניקים להיכנס שניים לחדר, עד שישתחררו חדרים, אבל בעיקרון – לכל חייל חדר. לא כולם בקיבוץ מסכימים עם האמירה הזאת, אבל זה הקו של וועדת בנים.

קבוצה שנייה היא סטודנטים וקבוצה שלישית היא של בני רשות – אלה שסיימו צבא, הם לא לומדים, הם מתחת לגיל 30, והם שוכרים חדרים. לגבי בני רשות יש צורך לעדכן את גובה שכר הדירה, זה לא נעשה כבר הרבה שנים, וזה לגיטימי. זאת לא קפיצה משמעותית, אבל יש כוונה לעשות את זה.

לגבי הסטודנטים, היום הם זכאים לחדר בחינם, ונוצר מצב שהוא לא סביר. סטודנטים מסוגלים לפרנס את עצמם ולשלם שכר דירה, והעובדה שמקבלים חדר בחינם יוצר מצב של שימוש לא בהכרח סביר. צריך לגבות תשלום סמלי עבור החדרים. התשלום הזה צריך להיות התשלום הנמוך ביותר שיגרום לסטודנט לשקול פעמיים אם הוא צריך את החדר, ויגרום לו להעריך את החדר. כל מה שניתן בחינם, אתה לא מעריך אותו, ואתה לא שוקל אם אתה באמת צריך אותו.

חוץ מזה יש מצב שבקבוצת הגיל הזאת יש הרבה נדודים והרבה תחלופה, באופן טבעי, וזה מבורך, אבל זה בא יחד עם מצב שהוועדה מחויבת לתת חדר לכל צעיר שמודיע לנו שבעוד חודש הוא חוזר, ומצד שני הוא יכול גם לתת התראה של חודש ולהסתלק. ואנחנו עומדים במצב שאנחנו לא יכולים לנהל ולתכנן את מצאי החדרים בלי יכולת להתנהל בטווח של יותר מחודש. זה יוצר ניצול לא טוב של החדרים, ויחס לא טוב אליהם. כאן אני מביע את דעתי האישית: צריך להיות מצב שמשכירים חדר לתקופת מינימום של שנה, כמו שנהוג בחוץ, יש חוזה לשנה (12 צ'קים דחויים), כולל זמן התראה סביר על עזיבה. זה אומר שאם הם מחליטים שהם עוזבים אחרי שלושה חדשים, אין להם מניעה לעזוב, אבל, הם מחויבים לדאוג למחליף שלהם.

הפתרון ארוך הטווח לא נדון עדיין בוועדה, אבל התגבשה הסכמה עם ההנהלה שיש ליצור פורום משותף עם גורמים רלוונטיים נוספים (ו. דמוגרפית, ייצוג כלכלי וכו') שיתחיל לשבת עכשיו על המדוכה. הפתרון המתגבש אצלי, ואני מעלה את הדברים כאן, ומצפה לתגובות (גם שושנה שרק תשמח, בוודאי), הוא כזה:

בטווח הארוך צריך לראות את העניין יותר בגדול.

לדעתי, בהסתכלות דמוגרפית בכל חברה בריאה, צריך להיות אחוז מסוים מכל קבוצת גיל – גודל שנשמר פחות או יותר קבוע לאורך זמן. אחרי הקבוצה הזאת של 15 בניקים, אנחנו רואים קבוצות הולכות וקטנות בצורה משמעותית, כך שבשנים הקרובות תהיה ירידה משמעותית של מספר הצעירים בגילאי 18-30. (בזכות הקליטה של משפחות צעירות בקיבוץ, באופן אנחנו כבר רואים כתות של 10 ילדים).

כמו-כן צריך לחדד את העניין שחדרי הבנים, ברובם, במצב רע מאד. וכשמסתכלים בהסתכלות ארוכת טווח כל שקל שמכניסים לשם זה בזבז של כסף.

בהיערכות נכונה של הקיבוץ, יהיה נכון למכור את המגרשים ולהניב מהם במקום להמשיך להוציא עליהם כסף אבוד. שימוש במגרשים אלה לטובת קליטת משפחות. יהיה את מרכז הקיבוץ. ייתכן שחלק מהכסף יוכל להיות מיועד להשמשה או לבנייה של מבנים חלופיים לבנים.

כשלוקחים את כל הנתונים האלה ביחד, הכיוון שאליו אני שואף, זה ליצור כאן קבוצה חדשה/חלופית של כ-60 חדרים. מערך חדרים כזה, יאפשר כאן קבוצה גדולה של בני 18-30, ואם הקבוצה "מתוצרת מקומית" מתדלדלת, נוכל להשכיר את החדרים לצעירים שיגיעו הנה, כמו למשל סטודנטים מבית הספר לרפואה ובית הספר לסייעוד בצפת, ואולי גם מכללת תל-חי, יש הרבה צעירים שמחפשים מקום מגורים בגליל. תהיה לנו, אם כן, קבוצה גדולה של צעירים לאורך שנים, עם תעדוף לבני משק. הזכות הראשונה היא לבני משק, עם התשלום (המסובסד) שהם ישלמו בהתאם לסטאטוסים שצוינו לעיל, ועם האמירה שהם חותמים על חוזים ארוכי טווח. כך אפשר יהיה להשתמש בחדרים שיהיו פנויים (ויהיו הרבה כאלה בשנים הקרובות) לקלוט אוכלוסיה איכותית של צעירים מבחוץ ולתחזק קבוצה בגודל יציב של גילאים אלה. בדומה לאפקט המתקבל מנוכחות המכינה שמוסיפים לקבוצת הגיל שלהם ולקיבוץ בכלל.

זהו הבסיס לפתרון ארוך הטווח שאני רואה, יש בו הגיון כלכלי, יש בו הגיון דמוגרפי, ויש בו גם מימד ערכי כלפי החברה הצעירים שלנו.

עד כאן דבריו של בני יודאיקין

הזמנה

פסטיבל יין הקיבוצים 2012.

לראשונה בישראל יתקיים פסטיבל יין ייחודי שבמסגרתו יוצגו לטעימות ולמכירה מיטב היינות תוצרת הקיבוצים. הפסטיבל יערך במהלך חודש אוקטובר בקיבוץ בארי.

אם אתם יצרני יין או בעלי יקבים מקיבוצים בלבד ומעוניינים להציג בפסטיבל - זה המקום עבורכם להיחשף!

ההרשמה נפתחה. המקומות מוגבלים. לקבלת פרטים ותנאי השתתפות ניתן

לפנות לדוא"ל: winekibutz@gmail.com

או בטלפון : מתן: 052-5558548 אלעד: 054-7918862 **נשמח לראותכם!**

הפינה הויזואלית

מעמודי התווך של מורשת כפר הנשיא

"שן... שן... צריך ישן..."

"היה צריך, וראו, איננו עוד
תרם זמנו פורק הצריך"

Village Voices 17.08.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #33

Village News: LEFTIST VIEWS...

At least three questions arise from the title of this weeks news:

- a. Has politics finally shown up in our own small news sheet?
- b. Have I suffered heat stroke to choose this title?
- c. If..and when, will Israel do a pre-emptive strike on Iran....?

Don't even try to bet on the answers! The Lefist News relates to the fact that 13.08.12 is now known as Internation Left Day (as opposed to a day for righties). Surprisingly there is no day for 'Righties' yet, but it's only a matter of time. When my left hand stopped working I had to explain and persuade various government ministries that I really was a left handed person and not an arch liberal. I'm just thankful for the fact that in this generation we have PC's that can functiuon with only one finger (let alone a whole hand) as my handwriting has remained dreadful. It seems that most of the various agencies concerned think of left handedness as a *defect* in and of itself. I'm not the only one who had to put up with this sort of thing, but at least my right hand is now becoming dominant.

Last week our close neighbor, the late Irene Shien Z"L, was laid to rest. I artually had quite a bit of contact with her via our grdening interests and would bring her plants per her request. This last lot her son, Noam, planted as she was unable to do it anymore. Returning from the funeral I felt (and maybe it really was only me) that the colors in her garden all seemed more muted. May she rest in peace.

The KH summer camp is finally over. The theme was farmers against agro business and I can attest that the farmers battled fiercely to retain their autonomy. There were a great many grandchildren from Israel and abroad who also took part in the camp and they were all hoarse after the first day from

shouting out their slogan: Red Cucumbers! Of course it was also a pleasure to see all the older youngsters from 7th grade to recently released soldiers all having the time of their lives even though it meant waking at 5:30 AM (with dawn) at the camp site. But we hear that everything went like clock work with all activities and all children accounted for. As parents we see the summer camp as the epitome of summer activities. At the end of the camp, all the organizers went out for a mid-eastern meal at Yehci's in Tuba! Everything was delicious and no one came home hungry (especially not with baklava at the end of the meal). Thanks to everyone for making the week such a success and we look forward to the 2013 camping experience.

Maor Reubanov has left for kibbutz Samar way out in the Negev. Maya Tenna is making preparation to go to Lod for her year with troubled youth. (Duci) Hadas Weissbecker is off to kibbutz Bahan also to work with troubled youngsters in the Tokayer boarding school. Lapid Bar-David took a week off from his years service to work with the KH summer camp and will now rejoin his own group in Migdal HaEmek. At the same time: Yohai Jackson, Dan Harmatz and Sahar Koren were drafted and are now wearing IDF uniforms. We wish them all well and hope they all return safely.

It's never too late to do a years service somewhere. Omer Noy has gone to Malawi (eastern Africa) to a small village where he will work with youngsters who have various disabilities. This may change his whole perspective on life...

Shachak Molina just celebrated his 18th birthday AND received his driving license on the same day! His short haircut has nothing to do with going into the army, rather due to the talents on one Sean Carmi. Shachak celebrated by entering the pub for the first official time.

After having Ayelet's twins for five day, Sarita Cina decided she needed a vacation. She and husband, Mel Alerhand, are off to Hungary for three weeks. Sarita will take part in a ceramics symposium there. While they are gone their house will be used by a woman who was here as a volunteer years ago, and her family.

The Carmiel International Dance Festival was also held last week. A lot of people managed to get there to either participate in dances or to join the audience. We hear it was quite good, despite the heat and everyone pouring with sweat. There were also a great many peripheral acts such as acrobats and twirlers. A lot of the activities were free of charge too and it's really close to us: only a 45 minute drive. If you missed it this year, there's always next year...

The grade schoolers are working hard on their end of summer play. We hear that Dorothy and friends from the land of Oz will join them. Don't miss it.

During the past couple of weeks Dina Broer has been running a survey to see why people like to live in the periphery. If you want further information, contact her directly.

The Olympics may be over but the soccer season is just beginning!

It seems like heat will be with us all through the month of August, but take into account that the school year starts 26.08 this year! As the weather starts to cool, so the electric bill will start to drop.

Id el Fitr (the end of Ramadan) starts this weekend for two days of celebrating. This bodes well for the market in fresh meat, but very bad for the amount of traffic in the Galilee. Drive carefully and remember this fable: Someone once questioned a wise man: Is it true that the wolf will lie with the sheep? The wise man responded: Absolutely! But you'll need another sheep every day...

Have a great shabbos and a good week.

The Rosnekrantz Family

Birthdays:

19.08	Asaf Solomon Sharon Goldberg Adi Frank	20.08	Daniela (Rachmani) Shibi Saar Netzer (S. Hatzor grandson) Ariela Neveh (Ben-Yehuda g/daughter) Nitai Koren Adi Netzer (S.Hatzor g/g/daughter)
21.08	Shai Amar	22.08	Reuvan Gutter Ben Lifschitz Ido Gershman Asaf Lifschitz - grandson
23.08	Dean Yaron (R.Marks grandson) Yuval Dadush	24.08	Hadassah Nymark-Hane (g/daughter)
24.08	Eran Primost Ayal Golan - grandson	25.08	Douglas D. Kopp (Ben-Avi/Hart g/son)
25.08	Sahar Koren Romi Yaron (R.Marks granddaughter)		

Anniversaries:

19.08	Dina & Mordechai Broer Avigail (Frank) & Amnon Shoshani
20.08	Tziona & Shabi Mizrachi Kari (Goldberg) & Haggai Franco Ortal & Yagil Oren
22.08	Batya & Bruce Whitham Yifat & Shlomo Weissbecker Dale & Dror Collins

Commemorations:

14.08.88	Bernie Dov Marks	באלול תשמ"ח	א'
24.08.04	Annette Maayan	באלול תשס"ד	ז'
02.09.87	Sharon Lippa	באלול תשמ"ז	ח'

NOTICES

Mazal Tov to Erez Merav on the occasion of his mother's wedding:
Yael Merav & Amos Brin (Kibbutz Dafna)
 A Joy for all the family!